

VSDTP:n II PARIISIN RYHMÄN PÄÄTÖSLAUSELMA ASIAINTILASTA PUOLUEESSA ⁷⁵

ESIPUHE

Alempana julkaistu VSDTP:n II Pariisin ryhmän päätöslauselma — tähän ryhmään kuuluu etupäässä bolshevikkeja, vähäinen määrä „vperjodilaisia” ja „sovittelijoita” — hahmottelee kaikkien bolshevikkien toimintaohjelman peruskohdat. Sellaisena aikana, jolloin puolueen sisäinen taistelu kärjistyy, on erikoisen tärkeää esittää *oleelliset* mielipiteet järjestön ohjelman ja taktiikan peruskysymyksistä. Sellaiset ihmiset kuin Trotski, joka puhuu mahtipontisesti VSDTP:sta ja pokkuroi orjamaisesti likvidaattorien edessä, ihmiset, joilla ei ole mitään yhteistä VSDTP:n kanssa, ovat nykyään „ajan tautia”. He tahtovat tehdä karrieerin saarnaamalla halpahintaisesti „sopimista” — kaikkien, kenen tahansa kanssa, aina hra Potresovia ja otzovisteja myöten! — pysyen tällöin välttämättömyyden pakosta visusti vaiti tämän ihmeteltävän muka-„sopimisen” poliittisista ehdoista. Todellisuudessa he kehottavat *antautumaan* likvidaattorien, stolypinilaisen työväenpuolueen rakentajien edessä.

Kaikkien bolshevikkien on nyt liityttävä tiiviimmin yhteen, lujitettava omaa ryhmäänsä, määriteltävä tämän ryhmän puoluelinja tarkemmin ja selvemmin — erotukseksi niistä ryhmistä, jotka tavalla tai toisella piilottavat „kasvonsa” — koottava hajallaan olevat voimat ja lähdeittävä taisteluun sellaisen VSDTPuolueen puolesta, joka on puhdistettu niistä, jotka ovat proletariaattiin kohdistuvan porvariston vaikutuksen johtimia.

N. Lenin

I

VSDTP:n II Pariisin ryhmän kokous, pohdittuaan asiain-tilaa VSDTP:ssa yleensä ja sen taistelun viime ilmauksia, joka on puhjennut ulkomailla sosialidemokraattien ja niiden henkilöiden välillä, jotka tahtovat lukea itsensä sosialidemokraateiksi,

katsoo tarpeelliseksi muistuttaa ennen kaikkea siitä periaatteellisesta perusteesta, jonka KK:n viime täysistunto (tammikuussa 1910) hyväksyi yksimielisesti ja joka määrittelee tosi sosialidemokraattisen toiminnan luonteen. Tässä perusteesssä sanotaan, että „illegaalisen sosialidemokraattisen puolueen kieltäminen, sen osuuden ja merkityksen väheksyminen, vallankumouksellisen sosialidemokratian ohjelmallisten ja taktillisten tehtävien sekä tunnusten työstämisyhteydet” ovat *proletariaattiin kohdistuvan porvariston vaikutuksen ilmausta*. Vain tästä poikkeamisesta samoin kuin jokaisesta „otzovistisesta” tai otzovismia puolusteleavasta aatteellis-poliittisesta virtauksesta koituvan vaaran tajuaminen, vain toiminta, joka *käytännössä* saa yllivedon näistä poikkeamista, on *sosialidemokraattista* toimintaa.

Edelleen kokous toteaa, että „Golos Sotsial-Demokrata” lehden ulkomainen toimituskunta ja sen kannattajien, golosilaisten, ryhmä ovat vastoin täysistunnon mainittua yksimielistä päätöslauselmaa ja siitä huolimatta, että „Golosin” edustajat lupasivat juhlallisesti täysistunnossa *kieltäytyä* likvidaattoruudesta ja taistella sitä vastaan,—harjoittaneet koko yli puolentoista vuoden ajan täysistunnon jälkeen nimenomaan tuota *porvarillista* likvidaattoruuspolitiikkaa, tukeneet, puolustaneet ja suojelleet sellaisia sosialidemokratiasta ja sosialismista riippumattomien venäläisten legalistien äänenkannattajia kuin „Nasha Zarja”, „Vozrozhdenije”, „Delo Zhizni” y.m. Niin kuin puolueen Pää-äänenkannattaja on puolueen nimessä aika ajoin tunnustanut ja niin kuin ovat tunnustaneet tov. Plehanovin johtamat puoluemies-menshevikit, noiden äänenkannattajien toimihenkilöillä *ei ole mitään yhteistä VSDTP:n kanssa*. Noiden äänenkannattajien toimihenkilöt eivät ainoastaan väheksy illegaalisen sosialidemokraattisen puolueen osuutta ja merkitystä, vaan suorastaan kieltävät sen, parhaavat luopiomaisesti „maalalaisuutta”, kiistävät

Venäjän nykyisen työväenliikkeen toiminnan vallankumouksellisen luonteen ja vallankumoukselliset tehtävät, petteävät työläisiä levittämällä liberaalis-porvarillisia ajatuksia kypsymässä olevan kriisin „perustuslaki”-luonteesta, heittävät pois (eivätkä vain tyypistä) sellaiset ikivanhat vallankumouksellisen marxilaisuuden tunnukset kuin on työväenluokan *hegemonian* tunnustaminen taistelussa sosialismin ja demokraattisen vallankumouksen puolesta. Propagoidessaan ja rakentaessaan niin sanomaansa legaalista eli „julkista” työväenpuoluetta, nämä ihmiset ovat itse asiassa *stolypinilaisen „työväen”-puolueen* rakentajia ja proletariaattiin kohdistuvan porvariston vaikutuksen johtimia, sillä todellisuudessa noiden ihmisten propaganda on sisällöltään täysin porvarillista eikä „julkinen” työväenpuolue Stolypinin aikana merkitse mitään muuta kuin sellaisten ihmisten julkista luopuruutta, jotka kieltäytyvät tsaarin itsevaltiutta, III Duumaa ja kaikkea stolypinilaisuutta vastaan kohdistuvan vallankumouksellisen joukko-taistelun tehtävästä.

Kokous toteaa, että Keskuskomitean Ulkomainen byroo, jonka pitäisi olla KK:n teknillisenä elimenä, on kokonaisuudessaan joutunut likvidaattorien vaikutuksen alaiseksi*.

Täyttämättä puoleentoista vuoteen ainoatakaan KK:lta saamaansa tehtävää (esimerkiksi ulkomaisten ryhmien yhdistämistä täysistunnon päätösten tunnustamisen ja noudattamisen pohjalla tai paikallisten järjestöjen auttamista tai sitä tehtävää, että saataisiin lakkautetuksi „Golos” ja tehdyksi loppu „Vperjod” ryhmän fraktioeristyneisyydestä) Ulkomainen byroo on suoranaisesti auttanut sosialidemokratian vihollisia, likvidaattoreja.

Pitäen puoluetta pilkkanaan KKUB:n enemmistö on vuoden 1910 joulukuusta lähtien ollut järjestelmällisesti *ajamassa karille* täysistunnon koollekutsumista (johon säännöt velvoittavat). Keskuskomitean Ulkomainen byroo hukkasi seitsemän viikkoa pelkkään täysistuntoa koskevan kysymyksen „äänestämiseen”, kun bolshevikit ensimmäisen kerran olivat ilmoittaneet vaativansa tämän täysistunnon koollekutsumista. Seitsenviikkoisen äänestyksen tuloksena

* Golosilainen Igorev (jonka puolue mies-menshevikki Plehanov on riittävästi paljastanut ja häpeään saattanut) ja bundilainen Lieber⁷⁶, joka harjoittaa suoranaista propagandaa hra Potresovin ja stolypinilaisen työväenpuolueen muiden toimihenkilöiden puolesta, ovat tuon Keskuskomitean Ulkomaisen byroon johtajia.

KKUB myönsi, että bolshevikkien vaatimus täysistunnon koollekutsumisesta on „laillinen”, mutta käytännössä kuitenkin *ajoi* täysistunnon *karille* niin kuin se ajoi sen toistamiseenkin *karille* vuoden 1911 toukokuun lopulla. Keskuskomitean *tällaisen* Ulkomaisen byroon tosiasiallinen osuus on ollut siinä, että se on auttanut ulkomailta päin ja puolueen keskuselimien sisältä käsin sellaisia legalistien johtomiehiä ja stolypinilaisen työväenpuolueen toimihenkilöitä kuin on Mihail, Juri ja Roman, jotka ovat ilmoittaneet KK:n itse olemassaolonkin vahingolliseksi (puolueen Pää-äänenkannattajan, „*Sotsial-Demokratin*”, №№ 12 ja 21—22 *). Kokous toteaa, että likvidaattorien asettuminen puoluevirkoihin on suoranaista puolueen *pettämistä*, sillä täysistunnon päätöksissä sanotaan selvästi ja suoraan, että näihin virkoihin voidaan päästää *sellaisia* menshevikkejä, jotka *rehellisesti* täyttävät lupauksensa luopua likvidaattoruudesta ja taistella sitä vastaan **.

Sen tähden kokous on sitä mieltä, että bolshevikkien täydellinen välienkatkaiseminen KKUB:hon, kuten elimeen, joka on asettanut itsensä lain ja puolueen ulkopuolelle, on ollut ehdottoman välttämätöntä ja että KK:n jäsenten neuvottelukokous (ks. sen „Tiedoksiantoa”), joka edustaa Venäjällä olevien ja todella toimivien sosialidemokraattisten puoluejärjestöjen, -ryhmien ja -kerhojen valtaosaa, on ollut täysin oikeassa tunnustaessaan, että „KKUB on lähtenyt puoluevastaisen ryhmäkuntalaispolitiikan tielle rikkoen siten vuoden 1910 täysistunnon selviä ja tarkkoja päätöslauselmia”.

Kokous päättää kieltäytyä kaikesta, millaisesta tahansa kanssakäymisestä KKUB:n kanssa ja kannattaa KK:n jäsenten neuvottelukokouksen päätöksiä, joissa on suunniteltu ryhdyttäväksi erinäisiin minimaalisen välttämättömiin toimenpiteisiin koko puolueuutia jarruttavan likvidaattorien toiminnan halvaannuttamiseksi, puoluekonferenssin koollekutsumiseksi ja illegaalisten puoluejärjestöjen ja -solujen ennallistamiseksi paikallisten työntekijäin voi-

* Ks. Teokset, 16. osa, ss. 153—154 ja tätä osaa, ss. 111—115. *Toim.*

** Mitä tulee ulkomailla oleskelevien likvidaattorien sellaisten taistelukeinojen käyttämiseen VSDP:ta vastaan kuin poliittinen kiristys ja tiedotusten toimittaminen ohranalle.—Johon hra Martov on ryhtynyt „Golosin” toimituksen avustamana,—niin kokous leimaa halpamaiseksi moiset teot, joiden pelkkä mainitseminen riittää herättämään kaikissa kunnan ihmisissä inhoa niitä kohtaan.

min. Kokous kehottaa kaikkia paikallisia puoluetovereita ryhtymään *viipymättä* (Neuvottelukokouksen päätöksen mukaisesti) konferenssin ja sen edustajien vaalien valmisteluun ja ottamaan siinä tarkoituksessa säännöllisen yhteyden Organisaatiokomissioon⁷⁷, Pää-äänenkannattajaan ja „Rabotshaja Gazetaan”.

II

Kokous kiinnittää puolueyhmiin katsomatta sosialidemokraattityöläisten huomiota siihen, että „Vperjod” ryhmän ulkomaiset johtomiehet ja „Pravdan” toimittaja Trotski harjoittavat politiikkaa, jonka tarkoituksena on tukea likvidaattoreja ja liittoutua näiden kanssa puoluetta ja sen päätöksiä vastaan. Tälle politiikalle on annettava sitäkin päättäväisempi vastaisu, koska se, vahingoittaan suuresti proletariaatin etuja, eroaa jyrkästi niiden *venäläisten* illegaalisten sosialidemokraattiryhmien toiminnasta, jotka — vaikka niillä onkin yhteyksiä „Pravdaan” tai „Vperjodiin” — suhtautuvat ehdottoman lojaalisesti puolueen päätöksiin ja taistellen sisukkaasti likvidaattoreja vastaan puolustavat kaikkialla illegaalista VSDTP:ta ja sen vallankumouksellista ohjelmaa.

Erikoisesti kokous varoittaa sosialidemokraattityöläisiä siitä *petoksesta*, jota golosilaiset järjestelmällisesti harjoittavat kuvaamalla legaalisen liikkeen kaikki toimihenkilöt vanhan puolueen vastustajiksi ja Potresovin uuden „julkisen” puolueen kannattajiksi. Niinpä „Golosin” julkaisemassa viime lentolehtisessä kesäkuun 25 pltä (siinä tiedotetaan legaalisen liikkeen toimihenkilöiden „neuvottelukokouksesta”) „Golosin” toimitus *salasi* sen, että neuvottelukokous *hylkäsi* likvidaattorien ehdotuksen erään legaalisen lehden boikotoinnista sen likvidaattoruusvastaisen suunnan vuoksi⁷⁸. Niinpä „Golosin” toimitus *salasi* sen, että samassa neuvottelukokouksessa *hylättiin* ilmilegalistiset ja selvästi luopiomaiset päätöslauselmaehdotukset, joita „Golosin” kannattajat olivat tehneet. Yksinpä erään neuvottelukokoukseen osallistuneen bundilaisenkin piti tunnustaa siellä „potresovilaisten” ehdotusten puoluevastainen luonne. Useat julkisen liikkeen toimihenkilöistä ovat jo lähteneet päättäväiseen taisteluun stolypinilaista

„työväen”-puoluetta vastaan. Ja kaikkien puoluemiesten yhteisten ponnistusten tuloksena tällaisten toimihenkilöiden luku on epäilemättä lisääntynyt.

III

Sellaisena aikana, jolloin kärjistyy sosialidemokraattien taistelu proletariaattiin kohdistuvan porvariston vaikutuksen johtimia vastaan, kaikki periaatteettomat ainekset ponnistelevat aina siihen suuntaan, että suuret periaatteelliset kysymykset saataisiin varjostettua halpahintaisella sensaatiolla ja pikku skandaalilla, joita ulkomaiset golosilaiset niin uutterasti tarjoavat pilaantuneeseen henkiseen ruokaan mielyneelle likvidaattorikokousten kuulijakunnalle.

Sellaisena aikana on vallankumouksellisten marxilaisten tehtävänä enemmän kuin koskaan muulloin muistuttaa kaikille ja jokaiselle niistä *vanhoista*, likvidaattorien *unoh-tamista* totuuksista, jotka muodostavat sosialidemokraattisen toimintamme perustan.

Sen tähden kokous muistuttaa kaikille VSDTP:n jäsenille puolueemme *ohjelmasta*, joka kansainvälisen opportunistin voimistumisen kautena, kautena, jolloin valmisteilla oli tämän opportunistin ratkaiseva taistelu vallankumouksellista sosialidemokratiaa vastaan, antoi tarkan, selvän ja horjumattoman lujan määritelmän sosialismin *lopullisesta* vallankumouksellisesta *päämäärästä*, jonka toteuttaminen on mahdollista vain proletariaatin diktatuurin avulla,— ja Venäjän sosialidemokratian lähimmäistä vallankumouksellisista päämääristä, tsarismien kukistamisesta ja demokraattisen tasavallan saavuttamisesta. Legalistiemme ja golosilaistemme *koko* propaganda osoittaa, että *käytännössä* he eivät suinkaan ole ohjelmamme kannalla eivätkä toteuta sitä elämässä, vaan vieläpä puolustavat suoranaisesti *reformismia* — tämän ovat tunnustaneet myös puoluemiehenshevikit (ks. Plehanovin „Dnevnik Sotsial-Demokrata” lehteä⁷⁹ ja „Diskussionnyi Listok” julkaisun 3. numeroa),— luopuvat suoranaisesti VSDTP:n lähimmäistä vallankumouksellisista päämääristä.

Kokous muistuttaa VSDTP:n kaikille jäsenille, että puoluemiehenä olemiseen *käytännössä* ei riitä se, että *sanoo* itseään sellaiseksi, eikä se, että harjoittaa propagandaa VSDTP:n ohjelman *„hengessä”*, vaan sen lisäksi *koko* käytännöllinen työ on välttämättömästi tehtävä puo-

luen *taktillisia* päätöksiä vastaavasti. Nykyisenä vastavallankumouksen kautenamme, aikana, jolloin luopuruus, kieltäytyminen ja masentuneisuus on yleistä — varsinkin porvarillisen intelligenssin keskuudessa, — vain puolueen taktilliset päätökset antavat vallankumouksellisen marxilaisuuden periaatteiden kannalta määritellyn arvion nykyhetkestä, arvion käytännöllisestä menettelytapalinjasta. Todellisella VSDTP:lla, — ei sillä, jonka nimeä golosilaiset käyttävät likvidaattoruutensa verhoamiseksi, — *ei ole* muuta puoluekantaista määritelmää sosialidemokratian tehtävistä nykykaudellamme kuin *vuoden 1908 joulukuun taktilliset päätöslauselmat*.

Likvidaattorit ja osaksi „vperjodilaisetkin” ovat vaiti näistä päätöslauselmista tai rajoittuvat *vastustamaan* niitä pikaisin huomautuksin ja huudahduksin nimenomaan siksi, että he tuntevat noissa päätöslauselmissa sellaisen *toimintalinjan*, joka juuria myöten hylkää sekä opportunistiset että puolianarkistiset horjahtelut, nostaa vallankumouksen lipun kaikista ja kaikenlaisista vastavallankumouksellisista virtauksista huolimatta ja *selittää* nykyhetken taloudellisten ja poliittisten erikoisuuksien merkitsevän uutta vaihetta Venäjän porvarillisessa kehityksessä, vaihetta, joka johtaa vallankumoukseen ja on ratkaiseva vanhat tehtävät. Puoluemies on se, joka *käytännössä* toteuttaa puolueen taktillista linjaa. Ja puolueen taktiikkaa, VSDTP:n taktiikkaa on se ja vain se taktiikka, joka on ilmaistu vuoden 1908 joulukuun päätöslauselmissa, joissa uskollisuus vallankumouksen lippua kohtaan yhtyy aikakautemme uusien ehtojen huomioon ottamiseen. *Vuoden 1910 tammikuun täysistunnon päätöslauselmat*, jotka on suunnattu *proletariaattiin kohdistuvan porvariston vaikutuksen johtimia* vastaan, johtuvat suoranaisesti ja välittömästi niistä vuoden 1908 joulukuun päätöslauselmista, joissa tuomitaan likvidaattoruus ja vaaditaan ehdottomasti sosialidemokratian duumatoiminnan sekä legaalisten mahdollisuuksien hyväksikäytön tunnustamista, ja ovat näiden päätöslauselmien luonnollisena jatkona ja täydellistämisenä. Nykyisenä hoipertelun ja hajaannuksen kautena tapaa useinkin henkilöitä, jotka vetoamalla proletariaatin armeijan yksimielisyyden suureen periaatteeseen puolustelevat sellaisia periaatteettomia tai mitättömän-diplomaattisia yriytyksiä kuin on „yhtyminen” *proletariaattiin kohdistuvan*

porvariston vaikutuksen johtimiin tai „lähestyminen” niitä. Kokous tuomitsee ja torjuu mitä jyrkimmin kaikki tuollaiset yritykset, olkoon niiden alullepanijana kuka tahansa, ja julistaa, että vallankumouksellisen proletariaatin taistelevan armeijan yhdistämisen ja lujittamisen suurta tehtävää ei voida täyttää tekemättä täydellistä pesäeroa niiden kanssa, -joiden välityksellä porvaristo vaikuttaa proletariaattiin, ja taistelematta armottomasti niitä vastaan.

Puoluemies on se, joka todella auttaa *rakentamaan* sosialidemokraattisia periaatteita vastaavaa järjestöä. Puolueella, VSDTP:lla ei ole muuta, *puoluekantaisista*, määritelmää organisatorisen työn luonteesta ja tehtävistä kuin se, mikä on annettu organisaatiokysymyksestä vuoden 1908 joulukuun päätöslauselmassa, samaa kysymystä koskevassa vuoden 1910 tammikuun täysistunnon päätöslauselmassa ja heti täysistunnon jälkeen julkaistussa KK:n kirjelmässä. *Vain* kaikinpuolinen apu *illegaalisen* järjestön ennallistamisessa ja lujittamisessa on *puoluetyötä* ja vain illegaalinen VSDTP voi ja sen täytyy ympäröidä *itsensä* legaalisten järjestöjen verkostolla, *käyttää* kaikkia mahdollisia legaalisia järjestöjä ja *ohjata* näiden järjestöjen koko työtä vallankumouksellisten periaatteidemme hengessä. Ken ei tee käytännössä tätä työtä, ken osallistuu yleensä vastavallankumouksen ja muun muassa liberalismiin hyökkäykseen „maanalaisuutta” ja illegaalista toimintaa vastaan — hän *pettää* työläisiä sanoessaan kuuluvansa VSDTP:seen.

Neljännen Duuman vaalit lähestyvät. Mitä kärkevämmäksi käy kriisi puolueen ulkomaisessa yläportaassa, sitä kovemmin tarvitaan paikallisten sosialidemokraattisten työntekijäin aloitteellisuutta, sitä jyrkemmin heidän on asetettava ja myös *ajettava läpi* se vaatimus, että jokaisen työläisryhmän, -solun ja -kerhon vaalitoiminta tapahtuu *todella* puoluekantaisella tavalla. Ken yhä vielä pitää „otzovismia” „laillisena virtauksena puolueessamme”, hän käyttää suotta VSDTP:n nimeä. Neljännen Duuman vaaleissa *ei voida* toimia puoluekantaisesti, ellei erota mitä päättäväisimmällä tavalla tuollaisista henkilöistä. Ken yhä vielä juttuaa IV Duuman valitsemisesta „legaalisten järjestöjen” voimin ja varoin, „julkisen työväenpuolueen” voimin ja varoin, ken ei tällöin pidä todella kiinni eikä toteuta käytännössä VSDTP:n päätöksiä illegaalisesta järjestöstä ja puolueen päätöslauselmissa esitetystä taktiikasta — hän

käyttää suotta VSDTP:n nimeä. Ken osallistuu vaalitoimintaan, mutta ei pidä kiinni VSDTP:n päätöksistä, vaan „Nasha Zarjan”, „Golos Sotsial-Demokratian”, „Delo Zhiznin” artikkeleista, hän rakentaa stolypinilaista „työväen”-puoluetta eikä proletariaatin vallankumouksellista sosialidemokraattista puoluetta.

Tulevissa IV Duuman vaaleissa puolueemme tavoitteena on ennen kaikkea joukkojen sosialistinen valistaminen ja pyrkimyksenä joukkoagitaatio pitäen silmällä vallankumouksellis-demokraattisen kumouksen suorittamista proletariaatin ja porvariston vallankumouksellisten joukkojen (ennen kaikkea — vallankumouksellisen talonpoikaiston) voimilla.

Tätä propagandaa ja agitaatiota silmällä pitäen puolueemme on järjestettävä sosialidemokratian *itsenäinen* esiintyminen vaaleissa ja asetettava puolueen omia ehdokkaita ei vain työväenkuuriassa, vaan myös kaikkialla kaupunkilais- ja maalaisvalitsijoiden keskuudessa.

Puolueen koko agitaatiotyön tulee tapahtua vaalien aikana kahdella rintamalla, s.o.: *sekä* hallitusta ja sitä avoimesti tukevia puolueita vastaan *että* vastavallankumouksellisen liberalismien kadettipuoluetta vastaan.

Puolueen ehdokkaita voivat olla vain ne henkilöt, jotka käytännössä ajavat ehdottomasti VSDTP:n politiikkaa ja eivät ole uskollisia ainoastaan sen ohjelmalle, vaan myöskin sen taktillisille päätöslauselmille sekä taistelevat uutta stolypinilaista „työväen”-puoluetta vastaan.

Vaalisopimuksia koskevaan kysymykseen nähden jääkööt voimaan puolueen Lontoon edustajakokouksen ja vuoden 1907 heinäkuun puoluekonferenssin⁸⁰ tärkeimmät periaatteelliset ohjeet.

Työläisten puolueryhmien tulee suorittaa neljännen Duuman vaalit, tulee suorittaa ne puolueen päätösten hengessä ja tiukasti niitä vastaavasti.

Kirjoitettu kesäkuun 18
(heinäkuun 1) pnä 1911

Julkaistu heinäkuussa 1911
erillisenä lentolehtisenä
ja 11 pnä elokuuta 1911

Ulkomaisen teknillisen komission
„Informatsionnyi Bjulletenin” № 1

Julkaistaan
lentolehtisen tekstistä,
joka on tarkistettu
„Informatsionnyi Bjulletenin”
tekstin mukaan